

Mitică

de I. L. Caragiale

<<– Mitică... și mai cum?

– E destul atâta: Mitică – de vreme ce și dumneata îl cunoști tot așa de bine ca și mine.

Firește că trebuie să-l cunoaștem: îl întâlnim atât de des – în prăvălii, pe stradă, pe jos, în tramvai, în tramcar, pe bicicletă, în vagon, în restaurant, la Gambrinus – în fine pretutindeni.

Mitică este bucureșteanul *par excellence*. Și fiindcă Bucureștii sunt un mic Paris, și Mitică, se-nțelege, este un mic parizian.

El nu e nici tânăr, nici bătrân, nici frumos, nici urât, nici prea-prea, nici foarte-foarte; e un băiat potrivit în toate; dar ceea ce-l distinge, ceea ce-l face să aibă un caracter marcat este spiritul lui original și inventiv.

Mitică este omul care pentru fiecare ocaziune a vieții găsește un cuvânt de spirit la moment, și pentru asta simpaticul parizian al orientului este foarte căutat și plăcut în societate.

Mitică are o magazie, un arsenal, o comoară de vorbe, de întrebări, de răspunsuri, cari fac deliciile celor ce au fericirea să-l cunoască.

Mai cu seamă pe provinciali, micul nostru parizian îi epatează cu verva lui scânteietoare.

El, de exemplu, inventează pe negândite vorbe ca:

“Cea mai frumoasă fată din lume nu poate da decât ce are!”

sau:

“Viața este un vis, moartea o deșteptare!”

ori:

“Ei! madam Popescu, nu există roză fără spini!” Închipuți-vă ce efect fac toate astea asupra spiritului doamnei Popescu!

Dar toate astea sunt vorbe sentimentale, lirice, melancolice, și deși și-n genul acesta Mitică este destul de tare, e încă și mai tare în genul ușor, picant și ironic.

“În genul acesta, cel puțin, pot pentru ca să zic că nu am rival!” zice Mitică – și cu drept cuvânt.

Exemple...

*

Când n-are tutun, îți cere “o țigară... suvenir”.

*

Când merge să se-mprumute cu bani:

– Unde ai plecat, Mitică?

– La vânătoare de lei.

*

Concursul „Valențe europene în educație”, ediția a V-a

martie – mai 2022

Clasele IX-X – Texte de tradus în limba engleză/ franceză/ italiană/ spaniolă

Îi zici:

- Mitică, faci cinste?
- Nu pot, monșer, că mă strânge un ciorap.

*

Până în anul 1900, când mă-ntâlnea la Sf. Vasile, îmi zicea:

- De un an nu te-am văzut!

Dar în anul acela l-am găsit în seara de 31 decembrie la Gambrinus, tot acolo l-am întâlnit a doua seară, la 1 ianuarie.

L-am salutat; s-a făcut că nu mă cunoaște. După multă stăruință, și-a adus în fine aminte cine sunt:

- Scuză-mă, neică – a zis Mitică – te uitasem: e un secol de când nu ne-am mai văzut!

*

Ceri într-o băcănie:

- Băiete, o țuică!
- Nu-i da, domnule, c-o bea! zice Mitică.

*

- Am deseară lojă la operă; mergi cu mine? zice Mitică.

– Merg... Ce se cântă?

- Relaș, în cinci acte!

*

Intri la Gambrinus; te apropii de Mitică și-l saluți; el îți răspunde amabil:

- Adio!

Îl saluți la plecare; el îți răspunde:

- Să-mi scrii!

*

- Ai parale, Mitică?

– Nu umblu cu metal; mi-e frică de trăznet.

*

- Birjar! Slobod? întreabă amicul nostru.

– Da, conașule!...

- Atunci, du-te-acasă. [...]

*

Un prieten ghindoc se-ntinde să-și ia pălăria dintr-un cuier prea nalt. Mitică îi strigă:

- Pune o coală de hârtie sub picioare!

*

Mitică zice despre un prietin destituit:

- L-a-naintat...

Concursul „Valențe europene în educație”, ediția a V-a

martie – mai 2022

Clasele IX-X – Texte de tradus în limba engleză/ franceză/ italiană/ spaniolă

– ...?

– L-a făcut inginer de poduri...

Și când e în culmea vervei adaogă:

– ...detașat cu serviciul în Cișmegeiu: dă muștele afară!

*

Te plângi lui Mitică de cine știe ce; el nu vrea să te asculte, fiindcă “petiție fără timbru nu se primește”.

*

La restaurant:

– Iaurt ai? întrebă el.

– Este...

– Dă-mi vreo câțiva centimetri.

*

În loc de “usturoi”, zice “vanilie sârbească”, în loc de “vin”, zice “flanelă de Drăgășani”, și-n loc de “bilet de bancă”, “poza lui Traian”.

*

Când pleacă pe jos, te invită:

– Hai, că te iau în dreapta. [...]

*

Te doare măseaua. Ce doctorie îți recomandă Mitică?

– Rădăcină de clește.

*

Ai cerut o bere și o lași să-i treacă puțin spuma; Mitică zice:

– Bea-ți berea, că se răcește.

*

La Gambrinus:

Mitică, la plecare, către băiatul care a servit:

– Băiete, mi se pare că mi-a picat o băncuță; vezi, dacă o găsești mi-o dai înapoi deseară; dacă nu, ia-o tu bacșiș.

*

– Câte ceasuri sunt, Mitică?

– Câte a fost ieri pe vremea asta. [...]

*

– Ți-aș face curte, domnișoară – zice Mitică unei tinere telegrafiste – dar vai! n-am curaj; ah! știu cât ești de crudelă!

– Cum, domnule Mitică? de unde știi?

– Parcă eu n-am aflat cum bați depeșile! [...]

Concursul „Valențe europene în educație”, ediția a V-a

martie – mai 2022

Clasele IX-X – Texte de tradus în limba engleză/ franceză/ italiană/ spaniolă

*

Trenul de plăcere merge-ncet; Mitică zice:

– A ostenit caii.

Ori, mai bine:

– A uitat să dea grăunțe la cai!

Trenul se oprește la o stație; Mitică:

– A oprit, să le dea apă. [...]

Ș. cl., ș. cl., ș. cl.

Al dracului Mitică!>>